

Kétezer falusi népkönyvtár

Jánosi Ferenc elvtársnak,

a népművelési miniszter helyettesének

1951 április 29-én a balatonszárszói népkönyvtár átadásakor mondott beszéde

Szabad hazánk, dolgozó népünk fejlődése egyre gyorsabbá és gyorsabbá válik. Napról-napra szebb, gazdagabb erősebb lesz országunk, jómódúbbá, műveltébbé, egészségesebbé és harcosabbá dolgozó népünk. Újabb és újabb eredményeket érünk el a szocializmus építésében városon és falun egyaránt, felemelt ötéves tervünk még gyorsabbá teszi fejlődésünket, megbecsült tagjai vagyunk a béketábornak.

Mindez nem magától született és születik. A baráti szovjet nép felszabadító és segítő keze, nagy Pártunk, Rákosi Mátyás elvtárs útmutatása, népünk szívós harca és megfeszített munkája: mindez elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy minden rendű és rangú ellenségeinkkel, az utunkban sűrűn felbukkanó akadályokkal sorra megbirkózzunk, egyre többet és egyre jobban építsünk, egyre gyorsabban haladjunk előre.

Szaporodó eredményeink között jelentős állomás, hogy ma itt, a szocialista községgé alakult Balatonszárszón megnyitjuk a kétezredik népkönyvtárat.

Rákosi Mátyás elvtárs mondotta: „*Alapvető, hogy a könyvnek Magyarországon új közönsége, új olvasótábora van és a dolgozó nép, amely a régi rend alatt kizsákmányolva, tömegeiben úgyszólván nem olvasott könyvet, most olvas, jeléül annak, hogy van ideje, kedve és anyagi lehetősége a művelődéshez.*”

Pártunk, kormányunk minden eszközzel elősegíti, hogy népünk sűrűjében, munkásságunk és dolgozó parasztságunk tömegeiben egyre gyorsabban növekedjék a kiművelt emberfők száma. Ezen a téren egyre fontosabb szerep jut a népkönyvtári hálózatnak, amelyhez ma több mint 4500 könyvtár tartozik (üzemi és falusi könyvtár együtt) s e könyvtárakban 2 és fél millió könyv várja a dolgozókat, akik egyre inkább megtanulják, hogy — amint Révai József elvtárs népművelési miniszter Pártunk II. Kongresszusán mondotta — „ma dolgozni és művelődni egyet jelent”. Dolgozó népünk s benne dolgozó parasztságunk egyre inkább szegyenek tartja, hogy ma, amikor minden lehetőség megnyílik a műveltség elsajátítására, valaki ne tanuljon, ne művelődjék, ne akarjon megismerkedni mindazzal az értékkel, amit többek között az irodalom adhat a dolgozóknak.

Új hazafiság hatja át népünket, és ez megmutatkozik nemcsak abban a hatalmas munkakedvben, amellyel a szocialista ipart és mezőgazdaságot építi, hanem abban a szenvedélyes mohóságban is, amellyel magáévá akarja tenni a művelődés minden területét, amelytől elnyomó urai századokon keresztül elzárták. Ahogy az övé, a népé lett ez az egész ország, ugyanúgy meg akarja hódítani és egyre inkább meg is hódítja népünk a művelődést is. Rohamosan növekvő érdeklődéssel tekinti meg a róla és hozzá szóló új színdarabokat, filmeket, olvassa íróink és költőink új alkotásait, tanulja az új világ építésének tapasztalatait a Szovjetunió, a népi demokráciák, a béketábor irodalmából és egész kultúrájából. Egyre inkább ki tudja fejezni, mit vár íróinktól, művészeinktől s ugyanakkor saját maga is építőjévé válik új művelődésünknek, vidám, boldog életét megmutató dalaival, táncaival, zenéjével.

Igy válik a művelődés, az irodalom építő szerszámmá népünk életében, amellyel gyorsabban, eredményesebben tudja építeni jövőjét városon és falun egyaránt, így alakul ki a művelődés területén is népünk egysége, így tűnik el egyre inkább a művelődés területén is a város és falu közötti különbség.

De a művelődés, az irodalom nemcsak építő szerszám, hanem fegyver is: teleplezi ellenségeinket, megmutatja hibáinkat, a béke harcosaivá nevel.

A Szovjetunió utat mutat íróinknak és költőinknek arra, hogy dicső mul-tunknak, mai küzdelmeinknek és virágzó jövőnknek a valóságra támaszkodó, hősiességre, önfeláldozásra lelkesítő ábrázolásával hogyan adjanak műveikben még jobb munkaszerszámot és még élesebb fegyvert dolgozó népünk kezébe. A most lezajlott Írókongresszus kifejezésre juttatta, hogy íróinknak és költőinknek rendít-hetetlenül kell követniök Petőfi Sándor szavait: „Előre hát, mind, aki költő, a nép-pel tüzön-vizen át! Atok reá, ki elhajtja kezéből a nép zászlaját!” Minden remé-nyünk megvan reá, hogy íróink és költőink méginkább dolgozó népünk s benne a szocialista mezőgazdaság útjára egyre nagyobb arányokban rálépő dolgozó parasztságunk tanítóivá, munkatársaivá, bajtársaivá válnak.

Meg vagyunk győződve arról is, hogy Balatonszárszó szocialista község dolgozói egyre jobban és jobban fel fogják használni munkájukhoz, életük szebbé, gazdagabbá tételéhez ezt a most megnyíló könyvtárat is és jó dolgozók s egyben jó olvasók is lesznek; nem felejtik el, hogy munkájuk, fejlődésük tükörképe lesz nem utolsó sorban az is, hogy mennyien vették igénybe ezt a könyvtárat, mennyien olvastak el egy-egy könyvet, mennyire használták fel azokat a tapasztalatokat, amelyeket a szocialista mezőgazdaságról a szovjet könyvek rejtenek magukban, mennyire teszik magukévá mindazt az értéket, amely versekben, regényekben rejlik s amelyek az új, szocialista embert alakítják bennünk.

Szeressétek a könyvet, a tudást, a művelődést!

Soha ne feledjétek, hogy amikor nálunk újabb és újabb könyvtárakat adunk át a dolgozóknak, az imperializmus országaiban nyilvánosan elégetik a dolgozók ügyéért harcoló könyveket, börtönbe vetik, halálra kínozzák a nép, a béke ügye mellett kiálló írókat és művészeket. Ne feledjétek, hogy a jó könyv, a szabadság, a haladás, a béke pártján álló irodalom éles és fényes fegyverünk abban a harcban, amelyet új országunk felépítéséért, a béke megvédéséért folytatunk együtt a dolgozók millióival szerte a világ minden táján s amely harcnak az élén népünk igaz barátja, a nagy Sztálin áll.

Az újonnan felavatott balatonszárszói könyvtár első olvasói.